

शब्दलभ्यमित्यर्थः सूत्रबोध इति भावः । श्रुतिगम्यं श्रुतिलभ्यमानुष्यं प्राज्ञमिति शेषः । “अथ अध्वर्युर्गृहपतिं दीक्षयित्वा ब्रह्माणं दीक्षयति” इत्यादौ दीक्षैव विधीयते श्रुतितस्तद्विधिवगमात् क्रमस्तु वाक्यार्थो न विधेय इति । तद्विधिवगमाभावात् तदुक्तं “वाक्यार्थो विधिरन्याथः श्रुत्यर्थविधिसम्भवे । तस्माद्दीक्षाविधिः पाठादीक्षायां प्राप्यते क्रमः” । उच्यते । द्वादशाहसत्वे य एव यजमानास्तएव ऋत्विजः” इति ब्रह्मादीनां सर्वेषां ऋत्विजां यजमानत्वेन यजमानदीक्षां विधिप्राप्तमनूद्य अनेनाप्राप्तक्रमएव विधीयते । तदुक्तं “सर्वेषां यजमानत्वात् दीक्षप्राप्तेरचोदनात् । क्रमस्तु नान्यतः प्राप्त इति सोऽपि विधीयते” ।

“अथाञ्चेति” सूत्रम् । अर्थान् यथाग्निहोत्रं जुहोति यवागूं पचतीत्यत्र यवागूपाकस्य होमः प्रयोजनं तच्च होमानन्तरपाके सति न सम्भवति होमोऽपि च यवागूं विना न निष्पद्यत इति पाकानन्तरं होमः । अतएव गृहपत्यादिदीक्षासु पाठप्राप्तक्रमस्यैवाहृतत्वात् इहापि होमपाकयोः पाठप्राप्तक्रमोऽप्याह इति निरस्तं पाठक्रमग्रहणे विहितार्थानिष्पत्तेः । न च जुहोतीत्यस्य सामान्यप्राप्त्यादिद्रव्यकत्वमिति द्रव्यान्तरेण होमः, यवागूपाकस्य च ऋत्विग्भक्षादिरूपप्रयोजनान्तरं कल्पनीयम् अथवा यवागूमित्यस्य जुहोतीत्यनेनान्वयात् पचतीत्यस्य कर्मान्तरमध्याहार्यमिति वाच्यं तत्कल्पकाभावात् गौरवात् विलम्बोपस्थितेः । द्वितीये यवाग्वाहोमद्रव्यत्वाङ्गीकारेणार्थक्रमस्याभ्युपगमाच्च यवागूं जुहोतीत्यन्वये पाकं विना यवाग्वाअसम्भवेन पाकस्यावश्यकत्वाच्च । अत एवार्थक्रमः पाठक्रमाङ्गलवान् जुहोतीत्यनेनाकारिङ्गतद्रव्यान्तरसाध्यहविरादिना होमनिश्चयात् तत्र प्रवृत्तिः यवागूपाकस्य च प्रयोजनान्तरमवगत्य तदर्थं पाके प्रवृत्तिरिति तादृशावगमस्य कल्पनासाम्येक्षत्वेन विलम्बितत्वात् आश्चित्तवशात् यवागूमित्यनेन जुहोतीत्यस्यान्वयात् यवागूपाकस्य होमप्रयोजनकत्वात्तस्य भट्टित्यवगमात् । अर्थात् युक्तेरिति कश्चित् तन्न । पठनस्थानादीनामपि युक्तिलभ्यत्वेन विभागानुपपत्तेः । अतएव प्रयोजनवशात्तु नियम इति शास्त्रदीपिका । आधवाचार्यस्तु “यवागूं पचति यवाग्वाग्निहोत्रं जुहोतीति श्रुतिमभिधाय तृतीयया यवाग्वाहोमसाधनत्वमवगम्यत इत्याह ।

इपठनाद्यथा “समिधोयजति तनूनपातं यजतीत्यादिषु दर्शपोष्यं भासाङ्गप्रयाजादिषु क्रमपठितानां क्रमेणानुष्ठानम् । नन्वत्र गृहपत्यादिदीक्षायामिव क्रमबोधकशब्दाभावात् यवागूपाकस्यैव साध्याभावाच्च कथं क्रमनियम इति चेत् न, तथैव लोकप्रतिपत्तेः । तथा च सूत्रं “क्रमेण यानियस्येत कृत्वे त्वे तद्गुणत्वात्” । तदुक्तं “यथापाठमनुष्ठानं तथैव प्रतिपत्तितः । सूतिप्रयोगवेलायां वाक्यैरेव च कर्म्मणाम्” । आसनं स्वागतमित्यादिषु क्रमपाठस्थेषु आसनादिषु गन्धपुष्पादिषु तथैवानुष्ठानं लौकिकाः प्रतिपद्यन्ते । अयं स्थानादिक्रमतोत्रलवान् तदपेक्षया शीघ्रोपस्थितेः ।

४स्थानाद्यथा । साद्यस्त्रनामकः कश्चिद्यामिशेषः ज्योतिष्टोमविक्रान्तिः । तत्र श्रूयते “सह पशूनालभते” इति तत्र च प्रकृतियागज्योतिष्टोमे अग्नीषोमीयपशुरावसथ्यापूर्वदिने आलभ्यते, सवनीयः पशुः सूत्यादिने प्रातःसवने आश्विनग्रहग्रहणादूर्ध्वं आलभ्यते तथा च श्रुतिः “आश्विनग्रहं गृहीत्वा त्रिष्टता यूषं परिवीय सवनीयसाम्नेयं पशुसुपाकरोतीति” अत्रुत्पत्तयपशुरावसथ्यादूर्ध्वं आलभ्यते विक्रतौ सायस्त्रे तयोऽपि पशवः सहालभ्यन्ते सहालभनभेकस्मिन् सवनीयस्थाने सूत्यादिने आलभनं तत्र च प्रकृतौ ज्योतिष्टोमे अग्नीषोमीयस्य प्रथमसुपाकरणं ततोविक्रतावपि अग्नीषोमीयस्य प्रथमसुपाकरणमिति प्राप्ते “स्थानाञ्चेत्पत्तिसंयोगात्” उत्पत्तिसंयोगात् । उत्पत्तिसंयोगात् प्राप्तात् स्थानात् सुपाकरणस्थाने प्रथमं सवनीयपशोरालभनीयत्वेन सवनीयपशोः स्थानप्रथम्यात् । तथाचेत्तं सह पशुना आहृतपरिपाद्या पशुना सह कार्यः” अयमभावः सवनीयपशोः स्थानमपि ग्रहसमीपम् अन्ययोस्तु अन्यत्, तत्र प्रकृतौ “आश्विनग्रहं गृहीत्वा त्रिष्टता यूषं परिवीयाग्नेयं सवनीयपशुसुपाकरोतीति” श्रूयते त्रिष्टता कुशमेखलया त्रिराहत्तत्रा परिवीय संवेष्टे इत्यर्थः । अत्र प्रकृतौ तथा श्रुतेस्तदतिदेशात् विक्रतावपि सवनीयपशुसुपाकरणे पूर्वमाश्विनग्रहो प्राज्ञः । ततश्च गृहीते तस्मिन् समीपे स्वस्थानस्थितस्य सवनीयपशोरकप्रथमसुपाकरणे तस्मिन्सर्वे प्रथमसुपाकरणं न तु प्रकृतौ प्रथमसुपाकरणमग्नीषोमीयपशोः, तस्य प्रथमसुपाकरणे इतरयोः सहोपाकरणानुरोधत् सूत्यानात् सवनीयपशोः स्थानादितरयोरेपि स्वस्थानभेदोः सतोः